Proletari din toate țările, uniți-vă!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XLV – Nr. 12 388 | 4 PAGINI – 50 BANI | Marți 24 octombrie 1989

ELOGII PENTRU ȘCOALA ROMÂNEASCĂ DE GIMNASTICĂ FEMININĂ...

...pentru fetele noastre, care au luptat exemplar pentru culorile scumpe ale țării

STUTTGART, 23 (prin telefon, de la trimisul nostru special). Așadar, a căzut cortina peste cea de-a 25-a ediție a C.M. de gimnastică, competiție care a adus școlii românești satisfacția altor șapte medalii, dintre care trei de aur, cu atît mai prețioase, cu cît marele randez-vous de la „Schleyer Halle" a durat mai mult decît precedentele (după unele păreri prea mult) și s-a bucurat de un record de participare, sportivi și sportive din 48 de țări și de pe toate continentele transformînd Stuttgartul, pentru nouă zile, în capitala gimnasticii mondiale. Chiar dacă au fost și unele „ținte ratate", între care pierderea titlului feminin la individual compus ne-a mîhnit cel mai tare, sîntem îndreptățiți să afirmăm că, prin succesele lor, prin evoluții încîntătoare și, dincolo de podiumul de concurs, prin comportări pline de franchețe și modestie, firești în toate împrejurările, fetele noastre au făcut să se vorbească, o dată în plus, despre o școală temeinică și viguroasă. Una a muncii, a seriozității, a talentului și a dăruirii, adevărată „academie" care, fructificînd condițiile excelente puse la dispoziție, s-a manifestat și aici, așezîndu-și pecetea inconfundabilă peste o competiție pe care a animat-o tot timpul, conferindu-i substanță și lumină. Pentru că, deși cele trei victorii au intrat în contul unei aceleiași campioane, incomparabila **Daniela Silivaș**, singura dintre participante care s-a calificat în toate finalele pe aparate (renunțînd însă la sărituri), echipa României a mai avut pe podiumul de premiere și alte două reprezentante, ba încă debutante în întrecerea supremă, **Cristina Bontaș** a dobîndit argint la sărituri și bronz **la sol**, iar **Gabriela Potorac** bronz la bîrnă, formația României situîndu-se astfel, pe aparate, la egalitate cu redutabila garnitură sovietică (și ea cu trei laureate), dar depășind-o în realizări : șase medalii față de patru, trei de aur față de două. Și îndrăznim să scriem că altul ar fi fost bilanțul, net superior, dacă Aurelia Dobre, învingătoarea de la Rotterdam 1987, ar fi evoluat în plenitudinea forțelor, nehandicapată de recidiva unei mai vechi contuzii. Dacă noi am putea fi, firește, suspectați de parti-pris, se cuvine să spunem că opinia exprimată anterior e una mai largă, însușită de majoritatea ziariștilor (peste 700) acreditați aici. Bunăoară, Richard Montaignac de la **l'Equipe**, dispus să strîmbe din nas la orice și „vitriolînd" prestația reprezentantelor Franței, a dedicat, în numărul de sîmbătă al cotidianului parizian (deci înaintea finalelor pe aparate), un amplu și elogios comentariu mereu proaspetei școli românești. El a analizat-o ca atare, nesfiindu-se să menționeze că **„în planul tehnicii pure, al meticulozității și al unei metode ideale de lucru"** ea s-a arătat și la Stuttgart cea mai puternică, demnă de a fi folosită drept exemplu. Dacă e, însă, să privim și la... sfertul gol al paharului, atunci trebuie să acceptăm cu obiectivitate că, asemenea laudelor, și reproșurile cuprinse în articolul respectiv (vizînd o oarecare monotonie a componenței coregrafice a exercițiilor fetelor noastre) sînt justificate, fiind necesar ca, în perspectivă, asupra acestor aspecte specialiștii

Ovidiu IOANIȚOAIA

(Continuare în pag. a 4-a)

BOXERII ROMÂNI – ÎN ELITA MONDIALĂ

După cele 224 de partide disputate în cadrul celei de-a V-a ediții a **Campionatelor Mondiale de box**, desfășurate recent în capitala Uniunii Sovietice, ierarhiile cunoscute nu au fost schimbate prea mult. Cînd afirmăm acest lucru avem în vedere faptul că țările cu un pugilat cunoscut, apreciat pentru performanțele realizate de-a lungul anilor, au rămas, în general, pe aceleași poziții.

Bilanțul întrecerilor de pe ringul de la **„Olimpiiski"** a scos în evidență că boxul din U.R.S.S., Cuba, R.D. Germană, și România și-a confirmat valoarea, onorînd rezultatele obținute anterior în marile competiții. Desigur, ordinea primelor cinci clasate ar fi fost, poate, alta, dacă „computerul-arbitru" — care a oficiat pentru prima dată la o mare întrecere — nu ar fi dat cîteva „rateuri". Așa, spre exemplu, pugiliștii sovietici și cei cubanezi (cu 5 și respectiv 4 titluri) ar fi putut face schimb de locuri, iar cei din R.D. Germană au cîștigat foarte discutabil titlul la categoria semigrea, unde **Henry Maske** a fost preferat cubanezului **Pablo Romero**. Iată deci că pot exista destule discuții și controverse asupra ierarhiilor stabilite... dar, în general, putem aprecia că locurile ocupate de fiecare reprezentativă sînt conforme cu realitatea, că boxul din țările respective a fost dominant în disputele de pe ringul „mondialelor", iar reprezentanții săi merită aprecierea tuturor.

Sportivii noștri au impresionat, din nou, prin multiplele lor cunoștințe tehnico-tactice, prin buna pregătire asigurată la lot de antrenorii **Teodor Niculescu** și **Dumitru Ion** (și nu numai de ei), precum și prin spectaculozitatea boxului practicat. De altfel, declarația renumitului antrenor cubanez **Alcides Sagarra**, făcută înaintea startului întrecerilor, este grăitoare despre ceea ce reprezintă boxul românesc în lume : **„Am vizitat de multe ori România cu prilejul diferitelor competiții și pot spune că boxul dv. nu prea are secrete pentru mine. Aveți un stil aparte, spectaculos, eficace, iar despre performanțele lui Nicolae Linca, Gheorghe Negrea, Mircea Dobrescu, frații Cuțov, Alec Năstac sau Ion Monea ce să vă mai spun? Acum îi aveți pe Francisc Vaștag (pe care eu îl văd campion mondial aici, la Moscova), Rudel Obreja** și acest tînăr greu (n.n. Vasile Adumitroaie) **despre care se va mai vorbi".** Iată aprecieri care ne îndreptățesc să afirmăm că boxul din țara noastră și-a demonstrat clasa, că este în stare să producă noi mari campioni.

Vorbind însă și despre ceilalți, trebuie să spunem că sportivii din Uniunea Sovietică s-au dovedit, la această ediție, cei mai „productivi". Stilul lor de luptă este cunoscut : directa de întîmpinare este folosită cu regularitate, iar boxul în linie, fără multe înfloriturl, îi fac eficienți în orice împrejurare. De la acest „stil" al sovieticilor face excepție **Israel Akopkohian**, care se bazează mai mult pe plecări și eschive derutante, cu lovituri izolate aplicate, mai ales, pe greșeala adversarului.

O școală care s-a impus de fiecare dată și nu mai are nevoie de prezentare este cea **cubaneză**. Boxerii din Marea Caraibilor au un stil asemănător cu cel sovietic, la care ei adaugă eficacitatea „contre-

Paul IOVAN

(Continuare în pag. a 4-a)

Divizia A/1 la hochei

REZULTATELE CONTRADICTORII CONTINUĂ

În etapa a treia a Diviziei A de hochei, prima grupă valorică, s-au înregistrat următoarele rezultate :

STEAUA — C.S.M. VIITORUL GHEORGHENI 10—3 (2—0, 2—2, 6—1) și 6—0 (1—0, 1—0, 4—0). Dubla întîlnire din Capitală, găzduită de patinoarul „23 August", a prilejuit un agreabil spectacol hocheistic, cu campioana țării, Steaua, în prim-plan. În primele două reprize ale partidelor de sîmbătă și duminică oaspeții au reușit să se apere destul de bine, menținînd scorul la diferențe de două puncte, și datorită faptului că bucureștenii s-au considerat învingători din oficiu și au tratat unele faze cu superficialitate (mai ales în prima zi). În ziua a doua, portarul harghitean Kiraly a avut o evoluție de excepție. În ultima repriză din ambele jocuri, Steaua a apăsat pe accelerator, arătîndu-și neta superioritate pe toate planurile, impunîndu-se fără drept de apel. Cei de la Viitorul au contraatacat de cîteva ori periculos, dar au ratat cu seninătate în situații foarte clare. De neînțeles nervozitatea oaspeților în ultima zi, cînd Kedves (min. 44) și Andras (min. 45) au primit pedeapsă de meci pentru rea conduită gravă !

Marcatori : **Hălăucă 2+1, Andrei 2, Dospin 2, Alexe, Zaharia,**

Marian NEGOIȚĂ

(Continuare în pag. 2-3)

În vederea C. E. de baschet (m), grupa semifinală A

LOTUL NAȚIONAL, ÎNTINERIT, ÎȘI REIA PREGĂTIRILE

După frumoasa comportare avută în luna mai, în localitatea cehoslovacă Olomouc, cînd s-a calificat într-unul din turneele semifinale ale Campionatului European de baschet din anul 1991, reprezentativa de seniori a țării noastre va reintra în circuitul internațional miercuri 22 noiembrie, cînd va susține primul meci, în cadrul competiției respective, în compania selecționatei Bulgariei. Partida va avea loc în Sala Sporturilor din Tîrgu Mureș, urmînd ca celelalte întîlniri din seria A să se desfășoare sîmbătă 25 noiembrie (Grecia — România, la Atena) și miercuri 29 noiembrie (Suedia — România, la Stockholm).

Desigur, misiunea selecționatei române este dificilă, motiv pentru care federația a luat unele măsuri menite să determine o participare onorabilă. S-a stabilit, de pildă, (la propunerea Colegiului central de antrenori) ca jucătorii vizați să fie selecționați să urmeze un program special de pregătire la echipele de club, a cărui aplicare va fi controlată de membrii colegiului. În scopul asigurării unui scurt stagiu de pregătire specială, s-au adus unele modificări programului inițial al Diviziei A. Prima apariție a selecționabililor în fața publicului va avea loc miercuri 1 noiembrie, în Sala Floreasca (ora 16,30), înaintea partidei Voința București — Orizont Minsk din cadrul Cupei **„Liliana Ronchetti"** : lotul național va întîlni o selecționată divizionară, care va cuprinde baschetbaliști apți și ei de a face parte din reprezentativa țării.

Deocamdată, lotul lărgit are următoarea alcătuire : **Dan Niculescu, Victor David, Horia Păun, Mihai Sinevici, Constantin Popa, Alexandru Vinereanu** (Dinamo București), **Florentin Ermurache, Petre Brănișteanu, Anton Netolițchi, Sorin Ardelean, Mircea Cristescu, Bruno Roșnafschi, Eugen Toader** (Steaua), **Mihai Corui** (Balanța C.S.U. Sibiu), **Antonio Alexe** (Dinamo I.M.P.S. Oradea), **Gheorghe Mureșan** (Universitatea Metalul Roșu Cluj-Napoca) ; antrenori : **Gheorghe Novac și Liviu Călin** ; medic : dr. **Mugur Ghimpețeanu.**

Remarcăm revenirea în lot a lui **Alexandru Vinereanu** și promovarea unor tineri evidențiați în ultima vreme în Divizia A : **Horia Păun, Mihai Corui, Antonio Alexe** și **Bruno Roșnafschi.** (D. STĂNCULESCU).

În etapa a patra la volei feminin

„CALCULUL HÎRTIEI" A FOST CONFIRMAT...

Asupra celei de a 4-a etape a campionatului feminin de volei, etapă în care „calculul hîrtiei" a fost respectat, revenim cu cîteva amănunte :

DACIA PITEȘTI — DINAMO BUCUREȘTI (1—3). În fața campioanei, gazdele au avut un început bun, luptînd de la egal la egal două seturi, după care plusul de omogenitate și de experiență și-a spus cuvîntul. La piteștence au jucat mai bine **Gabriela Bică, Dana Marinescu** și **Mihaela Marian**, în timp ce la dinamoviste s-au remarcat **Cristina Pîrv, Alida Ciorolanu** și **Doina Dimofte**. Au arbitrat D. Negroiu, din Timișoara și M. Vlădescu, din Brașov. (L. POPESCU, coresp.).

RAPID BUCUREȘTI — FARUL CONSTANȚA (3—0). Victorie categorică și logică a gîlcevenilor, în sextetul cărora au fost rulate toate componentele lotului, în ideea unei repetiții generale pentru importantul meci (restant) de mîine, cu Dinamo. Remarcate, de la învingătoare : **Daniela Bumbăcilă, Daniela Gîlcă** și **Niculina Bujor.** Arbitri : Gh. Ferariu, din Brașov și A. Dinicu, din București. (N. COSTACHE, coresp.).

UNIVERSITATEA C.F.R. CRAIOVA — FLACĂRA ROȘIE BUCUREȘTI (3—0). Începuturile de set au fost mai echilibrate, apoi jocul s-a aflat la discreția gazdelor. Ex-campioana a rulat întregul lot, din care s-au remarcat **Ioana Cotoranu, Tanța Drăgoi** și **Gabriela Dumitrescu.** Mai activă la oaspete, **Mihaela Butuc.** Au condus M. Marian, din Oradea și S. Pleșa, din Caransebeș. (M. VLĂDOIANU, coresp.).

PENICILINA IAȘI — C.S.M. LIBERTATEA SIBIU (3—0). Succes detașat al gazdelor, de la care s-a remarcat întregul sextet de bază, în frunte cu **Dana Singeorgean.** Arbitri : Em. Ududec, din Suceava și J. Bratu, din Brăila. (M. MACOVEI, coresp.).

C.S.U. RAPID GALAȚI — C.S.M. OȚELUL TÎRGOVIȘTE (3—2). Partidă echilibrată, cu o

(Continuare în pag. 2-3)

„IMPORTANT A FOST SPRIJINUL ACORDAT DE ECHIPĂ"

Dănuț Catană *cîștigă etapa a 5-a, la Tg. Mureș și se instalează în fruntea clasamentului general, poziție pe care o va apăra pînă în finalul Turului ciclist al României, ediția a 27-a.*

Foto : Dragoș A. NEAGU

— apreciază Dănuț Catană, cîștigătorul Turului ciclist al României

— Te-ai pregătit, Dănuț Catană, pentru acest... interviu rezervat cîștigătorului Turului ciclist al României ?

— *Nu știam că trebuie să mă pregătesc în mod special, dar întrebați-mă și vom vedea.*

— Cîți ani ai, unde te-ai născut și cînd ai început ciclismul ?

— *Am 20 de ani, m-am născut la Piatra Neamț și am început să practic ciclismul după ce am cîștigat o competiție rezervată copiilor din orașul nostru. Cupa Pegas. Se întîmpla asta prin 1984, cînd eram elev în clasa a VIII-a la liceul „Gh. Asachi". Imediat după cursă, antrenorul Neculai Pienescu m-a chemat la secția de ciclism. M-am dus și pentru că fratele meu mai mare, Cristinel, era deja component al echipei Voința. Pînă la urmă, însă, fratele meu a abandonat, din motive de boală, activitatea competițională.*

— Dar a lăsat un înlocuitor de nădejde. Primele succese ?

— *Peste aproximativ un an, adică în toamna lui '85, am ocupat locul doi, la ciclocros. În '86, două titluri, semifondul și contratimpul. În același an, în toamnă, titlul la ciclocros. În 87, cînd am trecut la juniori mari, am cîștigat titlul la fond și m-am clasat al doilea la semifond. În același an am făcut parte din echipa de juniori a României, care a cîștigat titlul de campioană balcanică (din echipă au mai făcut parte Attila Balazs, Wilhelm Gross și Marian Țîrlea, actuali colegi de club, la Steaua), iar la individual am cîștigat fondul, 120 km. Acestor prime reușite li s-au adăugat locul 3, la seniori, în Cupa F.R.C., locul 10 în ediția de anul trecut a Turului, includerea mea în echipa României pentru Cursa Păcii, locul al II-lea la naționalele din acest an, la șosea, la contratimp, cu Steaua și locul întîi în Cupa Voința.*

— Și, completăm noi cîștigător al Turului ciclist al României, ediția a 27-a, cel mai important titlu pentru cartea de vizită a unui ciclist român. Ce ar fi să ne povestești, cît mai pe scurt, cum ai intrat în posesia acestui mult rîvnit titlu ? !

— *Știu eu dacă am să pot ? ! Fiecare etapă și-a avut, desigur, istoria ei. Din punctul meu de vedere, cele mai importante au fost etapele 2, 4 și 5. În etapa a doua am făcut parte din grupul celor 8 cicliști români care au sosit în Municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej cu un avans de 4:20. În etapa a 4-a, cu sosirea la Mîercurea Ciuc, după cățărările foarte dificile de la Bicaz-Chei și Lacul Roșu, din cei 8 doar 3, adică St. Anton, C. Popa și eu am reușit să păstrăm cele 4 minute.*

— Și a venit etapa a 5-a, înaintea căreia ordinea în clasamentul general individual era : 1. C.

Victor NIȚĂ

(Continuare în pag. 2-3)